

Преблагый Создатель премъдро е закрылъ отъ очиты ны бждъще-то.

На младость ми ся случи да претръпнѣ една бѣдѣ, кождо не мѣжахъ да разумѣнѣ, на что ми бѣ полезна. Тогава единѣ разуменѣ и благочестивѣ старецѣ, който имаше много повече опытность отъ мене, като искаше да мя утѣши, приказа ми между многы другы и единѣ сънѣ, когото не щѣ забравнѣ никога, и когото отъ тогава всякога смышлявахъ, кога ми ся случеше нѣчто неприятно.

«При всичко-то, рече ми тойзи честный мой пріятель, мое залѣганье съ голѣмѣ ревность да можѣ да угодиѣ Богу съ правѣ животѣ; обаче пакѣ ми ся случи нечаяно несчястие, което мя много оскръби. Въ глѣбокѣ-тѣ ми скръбѣ хванѣхъ да ся сумнѣвамѣ да ли истина Богѣ промышлява за человекиты, и да ли ся грыжи за благополучие-то имѣ. Отъ това сумнѣние пролѣхъ горчивы слѣзы, и съ мокры очи мя найде сънѣ».

«Тамо сънувахъ, че сѣмѣ ся загубилѣ въ пѣтъ незнаенѣ. Запрѣхся нѣколко минуты, и като ся двеумѣхъ на кждѣ да трѣгнѣ, дойде человекѣ при мене, и вречемися да ми покаже пѣтя, и да мя подружи. Послѣдихъ го, и той мя заведе въ домѣ на одного человекѣ, който ны причяка любезно, и видяшесе, да е той найдобры отъ человекиты. Кога да си излѣземѣ отъ него, видѣхъ съ голѣмо уди-